

задачами ризику є вимірювання ризику, правильна оцінка, визначення його допустимого рівня і організація управління ризиком.

Список літератури: 1. Сидорук В. Інноваційний шлях розвитку економіки України очима практика //Інтелектуальна власність. - 2007. - № 9. - С.24-33., 2. Савченко О.І., Нестеренко Р.О. Розвиток компетенцій персоналу: від само маркетингу до креативності. Збірник матеріалів міжнародній науково-практичній конференції «Стратегія інноваційного розвитку економіки та актуальні проблеми менеджмент-бізнес освіти». 3. Rastogi P.N. Sustaining enterprise competitiveness - is human capital the answer? //Human Systems Management.-2000.- Vol. 19, № 3.- P.193-203.

ПЕРЕРВА П.Г., доктор екон. наук, НТУ «ХПІ»

ШИМПФ К., канд. екон. наук, Магдебургский университет, Магдебург, ФРГ

КОСЕНКО А.В., канд.екон.наук, НТУ «ХПІ»

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІННОВАЦІЙ В ПРАЦЯХ ЗАРУБІЖНИХ НАУКОВЦІВ

Нерівномірний розподіл інноваційних технологій у світі стримує економічний розвиток «третьох» країн світу та розподіляє країни світу за рівнем інноваційного розвитку на чотири групи в залежності від рівня забезпечення інноваційними технологіями. Розробка нових продуктів (NPD) створює нові потреби і розвиває нові смаки цим самим стимулюючи працьовитість суспільства. Англійський економіст Д. Рікардо стверджував, що – «Засіб проти зла, від якого страждають усі країни світу, полягає в тому, щоб стимулювати працьовитість, створити нові потреби і розвинути нові смаки».

Використання знань, що призводять до інновацій є однією з основних умов інноваційного розвитку. Тому вкладання коштів у наукові розробки сприятиме росту інноваційного потенціалу. Людські ресурси являються рушієм і «серцем» економічного «організму». Висококваліфікований людський капітал є основним фактором що впливає на інноваційну сферу та її розвиток. А. Сміт, оголошуючи здібності та навички капіталом, робив висновок, що робітник, крім «звичайної заробітної плати» за «звичайну працю», одержить відшкодування витрат на навчання і прибуток на них. Також Сміт розрізняє кваліфіковану й просту працю і зазначає, що кваліфікована праця в одиницю часу

створює більше цінності, ніж праця проста, некваліфікована. Кваліфіковані працівники є основою інноваційного розвитку.

Теодор Шульц, Гері Беккер досліджували вплив людського капіталу на економіку в результаті інноваційних нововведень в економічні процеси. Г.Беккер розраховував, що 12-14 % прибутку приносять інвестиції в людський капітал кожен рік. Майкл Спенс у своїх роботах доводив, що рівень освіти дає більш високий результат праці, в зв'язку з інноваційними нововведеннями. Г.Беккер розраховував, що за рентабельністю освітня діяльність у США в 60х роках XX століття в середньому на 10-15% перевищувала інші види комерційної діяльності. Г. Солоу визначив, що за рахунок вкладень в освіту, національний дохід США з 1957 по 1982 р. збільшився на 13%. Протягом XX століття в США освітні інвестиції на душу населення планомірно збільшувалися, поки не стали найбільшими в світі – близько 8 тис. дол (14% ВВП). Таким чином, на освіті у США не економлять і виділяють на її розвиток великі інвестиції. Завдяки цьому за рівнем інновацій у всіх сферах діяльності, зокрема і підприємстві США знаходиться на одному з перших місць у світі. Розвиток людського капіталу та економічне зростання США є взаємопов'язаним, оскільки перший заклад вищої освіти з'явився в США тільки в середині XVII століття. Менш ніж за триста років освіта США перетворилося на одну з найкращих, найбільш конкурентоспроможних у світі, вона відіграє важливу роль у розвитку людських ресурсів і швидкому зростанні добробуту населення. Для створення передумов стрімкого соціально-економічного зростання необхідно зрозуміти, що тільки належним чином оцінений людський капітал завдяки своїм знанням і здібностям зможе примножити багатство країни тим самим піднімаючи її добробут. Будь-яке збільшення або зменшення капіталу природно веде до збільшення або зменшення підприємницької діяльності, кількості продуктивних робітників, а отже, і мінової вартості річного продукту землі та праці країни, реального багатства і доходу всіх її мешканців.

Основними проблемами впровадження інновацій в підприємницьку діяльність є обмеженість інвестиційних ресурсів. Залучення більшої кількості інвестиційних ресурсів в інноваційну сферу сприятиме економічному зростанню; покращенню добробуту суспільства; розвитку цивілізації, науки і техніки. Джон Мейнард Кейнс стверджував, що державні інвестиції повинні

послужити ланцюговою реакцією для пожвавлення інноваційної діяльності.

Осмислення та поглиблення розуміння інноваційних процесів в підприємстві, сприятиме глибшому розкриттю їх суті, розвитку цивілізації та покращенню добробуту суспільства. Високі темпи здобування та розповсюдження знань забезпечуватимуть їх щонайшвидше перетворення у технології та корисні винаходи і сприятимуть високим темпам економічного зростання.

САВЧЕНКО О.И., канд. экон. наук, профессор, НТУ «ХПИ», Харьков

ЛУКЬЯНИЦА А.Ю., аспирант, НТУ «ХПИ», Харьков

ФОРМИРОВАНИЕ ОСНОВ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОЙ СРЕДЫ ПРЕДПРИЯТИЯ

Необходимость повышения эффективности экономической деятельности в Украине, становление теперь уже необратимых рыночных отношений, требуют соответствующего инновационного подхода к управлению, специально подготовленных топ-менеджеров, которые смогут организовать социально-экономические структуры и эффективно управлять ими.

Украина должна пройти определенные трансформационные изменения, осуществляя творческое использование зарубежного опыта, с учетом своей уникальности и самобытности.

Нестабильная экономика выявила многие допущенные ранее управленческие ошибки предприятий. Актуальным, как никогда, сегодня становится вопрос о повышении их гибкости и устойчивости. Фраза о том, что «сейчас не крупный съедает мелкого, а быстрый медленного» становится одной из стратегий предприятия. Обеспечить такой подход возможно лишь формируя определенный творческий потенциал организации, который будут определять гибкость персонала, его импровизация, лидерство, изменение бизнес процессов, развитие креативных способностей персонала.

На наш взгляд, необходимо более детально рассмотреть понятие креативности. Так, креативность (от лат. creatio – созидание) — творческие способности индивида, характеризующиеся готовностью к продуцированию